

Linda Johnsson
1:e vice ordförande
i Unga Reumatiker

We need Change!

Men går vi i rätt riktning?

We need change! Någon har sagt det förut och många kommer att säga det efter oss. Unga Reumatiker förändras, och det är bra. Ett måste till och med. Men skrämmande, det går inte att komma ifrån.

Vi är bra på att förvalta, det har vi gjort länge. Vi är bra på det vi brukade göra. Men nu måste vi göra nytt, göra om. Och det är skrämmande. Vi kan misslyckas. Vi vet det. Men vi vet också att vi inte kan fortsätta att förvalta. För det vi förvaltar håller på att tyna bort. Vi måste bli en interaktiv organisation. En organisation som aktivt försöker samspela med omvärlden och är flexibel och öppen för olika framtider och förändringsbehov. Vi har varit en passiv och reaktiv organisation. En organisation som är "offer" för omständigheterna, omständigheter vi inte råår över.

Nu måste vi bli en organisation som "skapar" sin egen framtid. Förändringen sker nu. Är du med?

Från att ha varit en organisation som verkat mot reu-

matiska sjukdomar hos unga ska vi bli en organisation som verkar för unga med reumatiska sjukdomar.

Från att ha varit en organisation där mycket setts som fel, ska vi bli en organisation där mycket upplevs som rätt och möjligt.

Från att ha varit en organisation där mycket verkat svårt och otillgängligt, ska vi bli en organisation som strävar efter att aldrig komplicera det enkla eller förenkla det komplicerade.

Detta och mycket annat kommer att diskuteras på Unga Reumatikers riksstämman i maj.

Och, kom ihåg! Vi behöver bli kritiskt ifrågasatta i vad vi tror på och vi behöver skapa gemensamma berättelser om vad som är viktigt. Annars är det föga troligt att vi kommer att uppleva att vi går i rätt riktning.

Vi är redo att lyssna, är du redo att berätta?

Vi ses under 2009!

Unga reumatikers adress

Riksorganisationen

Unga Reumatiker 08 – 605 82 70

Pepparvägen 12

123 56 Farsta 08 – 605 48 80

Email:

kansliet@ungareumatiker.org

Hemsida:

www.ungareumatiker.org

Gissa bilderna – vinn biobiljetter

Nånstans i tidningen finns de tre bilder som vi har klippt ut en del av härnedan. Din uppgift är att se vilken sida bilderna är på.

Sedan adderar du sidtalen med varandra (plussar alltså) och sen subtraherar du med 11 (minskar alltså) och då får du fram en siffra.

En sida motsvarar denna siffra.

Längst ner på sidan finns namnet på en stad.

Det namnet skriver du ner på ett vykort, tillsammans med meningens

"Det här var verkligen löjligt enkelt."

Vykortet ska vara oss tillhanda senast den 20 mars 2009 under adress

**Reumatikertidningen,
Box 12 851, 11298 Stockholm.**

Har du gjort allt rätt så är du med i vår utlottning, och blir du en av de tio vinnarna så skickar vi två biobiljetter tillbaka till dig.

Förra bildtävlingens vinnare:

Jan Thorsson, Varberg
Eivor Svensson Sedin, Bjästa
Annika Olofsson, Hyppeln
Sonia Tamayo, Västerås

Doris Ström, Kista
Bojan Alvarsson, Östersund
Ulla Olsson, Örebro
Annelie Ståhlberg, Lidköping

Maria Johansson, Borlänge
Johanna Björkstrand, Göteborg

Svaret på förra bildtävlingen. Förra tävlingens bilder låg på sidorna 16, 15 och 35, vilket gav svaret på sidan 44. Sista ordet i rubriken var **GLÄDJEDAGAR**.

Beställ nyhetsbrevet

Unga Reumatiker har ett nyhetsbrev som skickas ut regelbundet med de senaste nyheterna inom organisationen. Är du intresserad kan du anmäla dig genom vår hemsida www.ungareumatiker.org under rubriken "För medlemmar" eller skicka ett mail direkt till adressen nyhetsbrev@ungareumatiker.org.

Klotterplanket

Glöm inte att besöka Unga Reumatikers klotterplank och gör din röst hörd. Gå in på www.ungareumatiker.org, och klicka på klotterplanket.

Roliga lekar och tävlingar stod på programmet vid årets barnläger.

Barnläger med mycket rörelse

Det var vinterns första riktiga snöfall och snön föll tungt och i mängder medan bussen tog sig från Södertälje till Mättinge med ett antal förväntansfulla barnlägerdeltagare.

Vid middagen var stämningen på topp även om många var trötta efter att ha rest långt, men vi hann ändå med ett par lekar för att lära känna varandra innan det var dags att gå och lägga sig.

På lördagen vaknade vi tidigt för att äta gemensam frukost i matsalen med stora fönster som vette ut mot Östersjön, solen och snön som låg kvar. Klockan tio anlände sedan barnreumatologen Stefan Hagelberg för att föreläsa för föräldrarna om vikten av att se möjligheter och inte hinder. Under tiden pratade sjukgymnasten Emma Swärdh med barnen om träning och hur viktig den är för att vi ska må bra. Föreläsningarna följdes av fika och därefter stod tipspromenad på schemat. En väldigt rolig och uppskattad tipspromenad där man skulle utföra en rörelse medan man gick mellan frågorna.

Efter lunchen var det dags för vattengympa i anläggningens varmvattenbassäng och roliga lekar och tävlingar. Sen blev det massage som för att låta all aktivitet sjunka in i kroppen. Så tyckte vi nog alla att vi hade gjort oss förtjänta av lite chips och popcorn som det bjöds på i uppehållsrummet.

Söndagen fortsatte i samma anda som lördagen och medan kuratorn Birgitta Lindberg fick en stund med föräldrar fick barnen sätta sig ner prata om skola, vänner och sin reumatiska sjukdom. Sen blev det ett snabbt avslut på hela helgen med en snabb lunch innan hemfärden.

Text och foto: Kristin Eriksson

Tipspromenaden blev extra rolig med rörelser inlagda på väg mellan frågorna.

Har du barn med reumatisk sjukdom och är medlem i Reumatikerförbundet. Då kan ditt barn ha glädje av att vara medlem i Unga Reumatiker, som har verksamhet för barn från 7 år.

Här på Unga Reumatikers sidor kommer vi att ha en serie intervjuer med olika unga personer med en reumatisk sjukdom.

Först ut är Annika Lundborg, som arbetar som läkarsekreterare och är ordförande i Unga Reumatiker Stockholm–Gotland.

Annika

tog chansen och visade att hon kan

Akutsjukvården lockade Annika Lundborg. Nu arbetar hon som läkarsekreterare.

Vad har du för diagnos?

JIA, juvenil idiopatisk artrit, jag fick diagnosen när jag var ungefär 1,5 år.

Hur är din sjukdom nu?

I början av 80-talet då jag blev sjuk fanns det inte alls lika effektiva mediciner som det gör idag. Jag tror själv att det delvis är därför min sjukdom har varit så pass "aggressiv" mot mina leder. Under årens lopp har det blivit fler ingrepp än jag kan räkna till. Idag har jag nio proteser och är stelopererad i båda fötterna, och fler operationer väntar.

Jag har på senare år provat flera av de nya biologiska läkemedlen utan någon större effekt. Nu har jag dock börjat ta Enbrel igen i kombination med Methotrexate, och tycker mig märka en viss förbättring. Jag går inomhus, till exempel hemma och på jobbet, men orkar inte gå längre sträckor utomhus och använder därför elrullstol.

När kom du på att du ville bli läkarsekreterare och varför?

Jag har länge velat arbeta inom vården, helst som sjuksköterska men har i efterhand insett att det nog skulle bli för påfrestande och fysiskt krävande. Administrativa uppgifter klarar jag däremot av utan problem, och därför verkade läkarsekreteraryrket passa mig - på så vis fick jag en chans att arbeta inom vården trots sjukdomen.

Efter att ha gått den då ettåriga utbildningen blev jag 2004 färdig läkarsekreterare (eller medicinsk sekreterare som det numera heter).

Hur var det att söka jobb? Var det lätt att få anställning?

Har du mött fördomar i ditt yrke?

Strax efter studierna fick jag ett sommarvikariat på Sachska Barnsjukhuset i Stockholm, där jag hade haft praktik under utbildningen. De hade ju redan sett att jag klarade av yrket

Namn: Annika Lundborg

Ålder: 28 år

Bor: Stockholm

Diagnos: JIA

Yrke: Läkarsekreterare

och såg inte min sjukdom som något problem.

Några kollegor frågade hur jag skulle orka med allt datorskrivande med mina händer, men jag upplevde det inte som ifrågasättande utan snarare som omtanke. När vikariatet var över började jag söka jobb, men trots bra betyg och referenser blev jag ifrågasatt på flera anställningsintervjuer. Det handlade främst om min fysiska förmåga, bland annat att jag borde ha valt något mindre motoriskt arbete och att jag väl hade hög sjukfrånvaro på grund av reumatismen.

Akutsjukvården har alltid lockat mig, men det innebär ju ett visst tempo och jag befarade att man som reumatiker kanske skulle ha svårt att få ett sådant arbete.

Jag chansade ändå och sökte en tjänst på vuxenakuten på Södersjukhuset, kallades till intervju och blev till min förvåning inte det minsta ifrågasatt utan fick jobbet! Jag har nu jobbat på akuten sedan i somras och arbetar 75 procent. Jag trivs väldigt bra, och arbetstiderna är en stor fördel då man får lägga sitt eget önskeschema. Mina arbetsuppgifter är främst journalskrivning men även kassaarbete, det är stimulerande att då ha lite kontakt med patienterna.

Jag har inte stött på några fördomar eller ifrågasättanden här. Om man bara får chansen att visa vad man kan och klarar av tror jag att man stöter på färre och färre sådana kommentarer. Det är ju okunskapen som gör att arbetsgivarna tvekar, de vågar inte anställa någon som de tror har hög sjukfrånvaro och inte har samma arbetskapacitet som "friska". Men samtidigt måste de förstå att man inte söker ett jobb man inte klarar av, och ge såväl reumatiker som andra med kroniska sjukdomar en chans att visa vad de går för innan de sorteras bort!

Hur kom du i kontakt med Unga Reumatiker?

Har varit medlem så länge jag kan minnas. Från början var det mina föräldrar som såg till att jag blev medlem när jag var barn.

Vad har Unga Reumatiker betytt för dig?

När jag var liten åkte jag och mina föräldrar på läger som Unga Reumatiker anordnade. Jag var även med på enstaka aktiviteter men var som barn och tonåring inte särskilt aktiv i föreningen. Senare hade jag en kompis som satt i styrelsen för Unga Reumatiker Stockholm-Gotland, via henne blev jag så småningom själv styrelsemedlem och har nu varit aktiv i flera år.

Unga Reumatiker har framför allt betytt mycket för mig när det gäller kontakten med andra i samma situation och jag har fått flera vänner tack vare styrelseengagemanget. Dessutom lär man sig mycket av att sitta med i en styrelse som man har nytta av i andra sammanhang.

Eftersom vi sköter detta på vår fritid är det ibland svårt att hinna och orka med, och därför behöver vi fler som engagerar sig. Jag kan verkligen rekommendera alla att prova på styrelsearbetet; man förbinder sig så att säga inte till något utan gör vad man själv vill, hinner och orkar.

Unga Reumatikers viktigaste funktion är i mina ögon gemenskapen mellan barn och ungdomar med en reumatisk sjukdom, det betyder mycket att känna att man inte är ensam och att många andra har gått igenom samma sak.

Unga Reumatiker spelar också en viktig roll när det gäller att informera allmänheten om barn- och ungdomsreumatism, samt att värna om våra rättigheter och göra vår röst hörd!

Text och foto: Caroline Liljegren